

Konungens Befallningshafwandes

i

Wester-Norrlands Län

R u n g ö r e l s e

Om hwad, enligt allmän Lag och utfärdade särskilda Författningar, bör wid Gästgifwerierne derstädes tills widare iakttagas, i afseende på Häll- och Reserveskjutsens utgörande, m. m.

§. 1.

Resande, som är okänd, bör wid ankomsten till Gästgifwaregården, uppå Gästgifwarens anmodan, genast uppvisa sitt Pass, och hwar och en, innan afresan, i Dagboken tydligt anteckna sitt Namn, Embete, Tjenst eller Yrke, jemte Orten, hwarifrån han ankommit, och stället dit han ärnar sig, samt det antal af Hästar, hwaraf han sig begagnar. Innan sådan anteckning skedd, må Resande icke från Gästgifwaregården afresa.

§. 2.

Färdas Resande så, att Skjutschäst eller Jordon derigenom förderwas eller skadas, wære den Resande skyldig att, der godwillig öfwerenskommelse ej sker, sådant ersätta efter den uppskattning, som bestämmes af 2:ne, utaf Gästgifwaren å nästa ombytte, tillfallande gode Wån, i närvaro af närmaste Kronobetjent, ~~hvilken, om han vill, äre å någondera skadan åskas,~~ genast bör tillstådeskomma på dens befohnad, som fordrat hans inställelse, och skriftligt bewis om förhållandet till den Resandes säkerhet afgifwa; och må resan icke fortsättas, innan denna ersättning blifwit erlagd. Nu hafwa flere, än en Resande, åkt på den Wagn eller Släda, för hvilken Skjutschäst blifwit skadad, wære de, en för alla och alla för en, för ersättningens utgifwande ansvarige; och ege den misnöjde, att Målet till wederbörlig Domstols undersökning och pröfning instämma. Sker skada å Häst eller Jordon utan den Resandes förwållande, wære han saklös.

§. 3.

På Ridon med en Häst må ej läggas större tyngd, än ett Skeppund, den Resandes egen inbegripen, likasom å Wagn eller Släda med twenne Hästar dubbelt, och så widare, samt på en Ridhäst twenne Rispund, utom den Ridande. Då Förbud begagnas, utan någon dermed åtföljande Person, behöfwer Skjutslegan derföre icke erläggas förr, än wid den Resandes egen ankomst, men i annat fall skall betalningen owilkorligen utgifwas af den, som anmäler sig så.

det Ridon han begagnar. I afseende på Skjutsen för Fångar och medföljande Fång-Gewaldiger är särskildt stadgad.

§. 5.

Resande, som, för elak eller baklig wäg, nödgats att å en Gästgifwaregård taga flere Hästar än han dit begagnat, är ej pligtig att, då anledningen upphört, sedermera begagna ett lika antal. Om Resande genom oduglig eller istadig Skjutschäst, eller annan tillfällighet, utan sitt eget förwållande, under wägen hindras fortsätta Resan med de hästar han haft från Gästgifwaregård, wære närmaste Hemmansinnehafware, wid samma påföljd som för Skjutsförsum.

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Konungens Befallningshafwande

i

Wester-Norrlands Län

R u n g ö r e l s e

Om hwad, enligt allmän Lag och utfärdade särskilda Författningar, bör wid Gästgistorne derstädes tills vidare iakttagas, i afseende på Häll- och Reserwe-Skjutsens utgörande, m. m.

§. 1.

Resande, som är okänd, bör wid ankomsten till Gästgivarregården, uppå Gästgivarrens anmodan, genast uppvisa sitt Pass, och hwar och en, innan afresan, i Dagboken tydligt anteckna sitt Namn, Embete, Tjenst eller Yrke, jemte Orten, hwarifrån han ankommit, och stället dit han ärnar sig, samt det antal af Hästar, hwaraf han sig begagnar. Innan sådan anteckning skedd, må Resande icke från Gästgivarregården afresa.

§. 2.

Färdas Resande så, att Skjutschäst eller Jordon derigenom förderwas eller skadas, wære den Resande skyldig att, der godwillig öfwerenskommelse ej sker, sådant ersätta efter den uppskattning, som bestämmes af 2:ne, utaf Gästgivarren å nästa ombyte, tillfallande gode Wän, i närvaro af närmaste Kronobetjent, hwilken, om han vill, äfven må utreda skadan åskas, genast bör tillstådeskomma på dens befohnad, som fordrat hans inställelse, och skriftligt bewis om förhållandet till den Resandes säkerhet afgifwa; och må resan icke fortsättas, innan denna ersättning blifwit erlagd. Nu hafwa flere, än en Resande, åkt på den Wagn eller Släda, för hwilken Skjutschäst blifwit skadad, wære de, en för alla och alla för en, för ersättningens utgifwande ansvarige; och ege den misshöjde, att Målet till wederbörlig Domstols undersökning och pröfning instämma. Sker skada å Häst eller Jordon utan den Resandes förwållande, wære han saklös.

§. 3.

På Åkdon med en Häst må ej läggas större tyngd, än ett Skeppund, den Resandes egen inbegripen, likasom å Wagn eller Släda med twenne Hästar dubbelt, och så widare, samt på en Ridhäst twenne Rispund, utom den Ridande. Då Förbud begagnas, utan någon dermed åtföljande Person, behöfwer Skjutslegan derföre icke erläggas förr, än wid den Resandes egen ankomst, men i annat fall skall betalningen öwilkorligen utgifwas af den, som anmäler sig såsom Förbud, hwilken, likasom annan Resande, bör med behörigt Pass wara försedd.

§. 4.

På Åkdon, bespände med en Häst, hwarmed enspände så kallade Tristor jemwål böra fortflaffas, må icke färdas mer, än en Person, utom den Skjutsfande, hwilken alltid skall hafwa plats på det Åkdon han skjutsar, der den Resande honom anwisar, samt efter twenne Hästar tre Personer, jemte Skjutsbonden. När trenne Resande tillsammans begagna twenne EmbetsÅkdon, hwilket ej må förmenas, eller då blott två eller tre Hästar nyttjas för en Wagn, wære den Resande icke skyldig medföra flere än en Skjutsfande; men är antalet af Hästar större, må högst twenne medfölja. Som den Resande är ansvarig för Hästarnes behandling, eger han deremot alltid rättighet att, der han åstundar, sjelf eller genom medhafwande Betjening, föra det Åkdon han begagnar. I afseende på Skjutsen för Fångar och medföljande Fång-Gewaldiger är särskildt stadgad.

§. 5.

Resande, som, för elak eller baklig wäg, nödgats att å en Gästgivarregård taga flere Hästar än han dit begagnat, är ej pliktig att, då anledningen upphört, sedermera begagna ett lika antal. Om Resande genom oduglig eller istadig Skjutschäst, eller annan tillfällighet, utan sitt eget förwållande, under wägen hindras fortsätta Resan med de hästar han haft från Gästgivarregård, wære närmaste Hemmansinnehafware, wid samma påföljd som för Skjutsförsum-

melle stadgas, skyldig att, på tillfågelse och emot Skjutslega efter wägens längd, genast lemna biträde med nödigt antal hästar till nästa Gästgifwaregård.

§. 6.

Resande bär med saktmod och anständighet bemöta Gästgifwaren och hans Folk samt Skjutsbönder, hwilka, liksom den Resande sjelf, äro tagne i Kongl. Maj:ts höga hägn och beskydd, och således å omse sidos böra ifrån offerätter fredas. Salar Resande härutinnan, genom ord eller gerning, ware Gästgifwaren pligtig, att förhållandet med all tillgänglig bewisning anmäla hos Kronobetjeningen i Orten, som åligger att sådant genast, wid tjensteanswar, i Raga ordning beifra.

§. 7.

Skjuts erhålles från en till annan Gästgifwaregård; och Resande må icke, emot den Skjutsandes wilja, begagna des hästar förbi en Gästgifwaregård till en annan. Men om resan slutas inom 2:ne mil, ware den Skjutsande skyldig, om Resande det åskar, att honom dit emot wanligt Skjutslega fortstålla.

§. 8.

Nu kommer Resande till Gästgifwaregård, och finner ej genast hästar, ege då frihet att sig genom beting med hwem, som Skjutsa wil, forthjelpa. Annars må icke, åfwen med den Skjutsandes bifall, Skjutas förbi Gästgifwaregård, utan i den händelse nästföregående §. innehåller.

§. 9.

Då Resande i Städer eller på Landet möta andra Wägfärande, böra de wika hwar till sin wänstra sida, på sätt 23 och 24 §§. i 1734 års Gästgifweri-Ordning föreskrifwa.

§. 10.

Om Wägar och Broar, hwilken Årstid som helst, icke äro i förwarligt stic, anmodas den Resande, att sådant i Dagboken anteckna, på det rättelse må kunna följa och den försumlige till ansvar befordras. Andra klagomål, till anförande hwaraf Resande kunna finna sig befogade, böra jemwål i Dagboken införas.

§. 11.

Gästgifwaren, såsom hufwudman för Gästgifweriet och Skjutsningen, samt först ansvarig för derutinnan timande ordningar, bär alltid hafwa till hands Håll-Listan, samt å wäggen i Gästgifwarestugan anslagen så wäl denna Kungörelse, som en förteckning å Reservehemmanen, innefattande deras afstånd från Gästgifwaregården och antalet af de hästar, hwarmed Skjutsningen bär besfridas, som åfwen den för Gästgifwaregården sist utfärdade och gällande Taxa. Han bär ofelbart bibehålla ordning och lugn wid Gästgifwaregården, icke tillåta obehöriga sammansökningar af sådana Personer, som ej hafwa något att der uträtta, hwartill närmaste Kronobetjente på kallelse genast meddelar nödig handräkning, och i allmänhet hafwa tillsyn öfwer de Skjutsandes nykterhet och ordentliga uppförande.

§. 12.

Gästgifwaren bär ansvara för den Resandes förplåning, härbergerande och fortskaffande, samt sjelf och genom sitt Husfolk, honom med höflighet och beredwillighet bemöta. Han hålle alltid wägen upp till Gästgifwaregården i swarsgilt stic, och Stuga och Gåstrum städade och snygge, samt ware försedd med erforderlig förtäring, goda fångar och fångkläder jemte rent linne. Gårdsplanen skall, då så är nödigt, med grus och sand fyllas, så att Resande icke må af orenlighet beswåras; skolande Kronobetjeningen, i fall denna skyldighet icke genast, efter skedd påminnelse, fullgöres, wara förbunden att grusningen på Gästgifwarens bekostnad för lega verkstålla. Om wintertiden skall åtminstone ett Gåstrum alltid wara uppeldadt å Gästgifwaregården efter allmänna Landswägen. Gästgifwaren hålle likaledes tillhanda foder, stall och wagnslider för hästar och ålbon emot den betalning, som den upprättade Gästgifware-Taxan föreskrifwer, samt wid den deri stadgade påföljd, om Gästgifwaren antingen underlåter tillhandahållande af hwad Taxan upptager, eller derföre åskar högre betalning än densamma utstakar.

§. 13.

De upplysningar Resande af Gästgifware påfordrar, angående de Skjutsandes namn och hemwist, det i tour warande Reservehemmanet, sådana omständigheter som i någor måtto angå

Skjutsning, underhållande af broar och vägar, besunne ordningar under resan eller wid Gåstgifweriet, och mera dylikt, böra af dem alltid meddelas.

§. 14.

Förbud, som ankomma med Förbudsbedlar eller behörigen inrättad Förbudslista, utan att någon Person är följaktig, böra med skyndsambet fortskaffas, wid ansvar för Gåstgifware om onödig tidsutdrägt eger rum. Skolande wid hvarje Gåstgifwaregård å Ristan omvilforligen antecknas tiden, då Förbudet ankom och afgick: Om någon Resande sedermera icke inträffar, anmäles sådant härstädes.

§. 15.

Gåstgifwaren skall hafwa noga inseende öfwer Skjutsbönder, att de sina skyldigheter noggrant uppfylla, så att, genom deras förvållande, Resande icke må uppehållas, stegring i Skjutslegan försökas, eller annat officit utöfwas.

§. 16.

Finner Resande sig befogad att något klagomål i Dagboken anteckna, skall Gåstgifwaren vara pligtig, att derom genast anställa undersökning och förskaffa nödig rättelse, samt sitt med behörig underskrift försedd utlåtande öfwer klagomålet, ovägerligen, i den Resandes närvaro, i Dagboken meddela.

§. 17.

Det är Gåstgifware förbudet, att annorlunda, än efter skedd behörig anmälan och dertill erhållet tillstånd, åtaga sig Håll- och Reservekjuts. Öbrändes han wid hvarje Hålldygns början anställa upprop med det nya Hållet, besigtiga de inkomne Håstar samt Ålfdon jemte Seltyg, och straxt i Dagboken till Kronobetjeningens beifran anmäla, om någon Hållskjutskyldig utblifwit eller varit med i något afseende obrukbare Håstar, Ålfdon eller Seltyg försedd, hålft Gåstgifwaren i främsta rummet är ansvarig för all deraf timande skada.

§. 18.

Gåstgifwaren skall tillse, det icke någon af honom okänd Person, och särdeles ej någon utlänning, sårdas med skjuts, utan att vara försedd med tryckt Pass, som, för att vara gällande, bör antingen af Konungens Stats-Minister för Utrikes Ärenderna, Kongl. Öfwer-Ståthållare-Embeter, Landshöfdingar, Rectors-Embeter eller Magistrater vara utfärdadt, underskrifwit och med insegl försedd. Finnes någon ej hafwa Pass, eller vara stadd å väg till annan Ort, än Passet innehåller, eller är den i Passet bestämda tid tilländalupen, och trovärdige Personer ej kunna intyga, att han i Orten är väl känd, skall han anhållas och i Stad genast ledsagas till Borgmästaren, men å Landet till närmaste Kronobetjent. För passlös och okänd Resande skjuts på Gåstgifwaregård, eller ock, med Gåstgifwarens wetskap, från annat ställe, pligtig Gåstgifwaren Tjugufem R-daler Banco. För hvarje Resande skall i Dagboken anmärkas, om och med hwilket Embetswerks Pass han varit försedd, eller om han är i Orten känd, wid ansvar för Gåstgifwaren, om sådant försummas.

§. 19.

Utländske Konstberidare, Theater-Föreståndare, de som wisa Konst-Cabinetter eller wilda Djur, eller gifwa andra Representationer af hwad slag som hålft, få icke under deras resor i Landet, för sina Personer och medförande effecter begagna Gåstgifwarekjuts med större antal Håstar än 6 stycken, utan böra genom beting förskaffa sig de Håstar, som de utöfwer nämnde antal kunna för deras fortkomst behöfwa. Gefäller, Lärodrängar, Soldater och Vätsmän äro icke berättigade till Gåstgifwarekjuts, om ej deras Pass sådant uttryckeligen innehålla. Så kallade Tatarer, Trådragare, Håktmakare, Månglare och Månglerstor, obehörige Stambokshårare och andre dylike Personer få deremot omvilforligen icke begagna sådan skjuts, wid ansvarspåföljd för Gåstgifwaren, om han det oaktadt sådant tillåter.

§. 20.

Swar, som bor på Landet inom en mil från Gåstgifwaregård och har så många egna Håstar, som han till sin resa behöfwer, må ej till sitt hemwist fordra skjuts; men Tjenstemän å Landet, som resa i Embetsärender, ega requirera Håstar till sig från närmaste Gåstgifwaregård, äfwen som Resande, hwilken uppehållit sig på något ställe utom Gåstgifwaregård, ege att dit fordra Gåstgifwarekjuts till deras afhämtning, dock emot särskild skjutslega från Gåstgifwaregården till hämtningsstället. Den som med Gåstgifwarekjuts till Stad ankommer, befordras på samma sätt derifrån; äfwen som i Städerne boende Tjenstemän äro, wid Embetsresor, berättigade till erhållande af Gåstgifwarekjuts.

§. 21.

För Foror må icke Gåstgifwarekjuts begagnas, utom för Fogellaf från Norrland, samt

Ostron och Hummer. Under Försör må likväl icke räknas de saker, som af Resande för deras behof medföras, och hwartill särskilde egne Rörredskap erfordras, ehwad de nyttjas som Förbud, eller Resande åtfölja.

§. 22.

Courierer skall Gästgifwaren utan uppehåll forthjelpa. Är ej Häst till hands, hwilket då i Dagboken uttryckeligen bör anmärkas, wåre närmaste Reserestjuts skyldig, utan afseende på toot, pligtig att Skjutsningen utgå, dock emot rättighet, att njuta sådant till godo wid annan des Skjutskyldighet. Gästgifwaren bör likväl tillse, att den, hwilken såsom Courier sig anmäler, en sådan des egenkap behörigen styrker, antingen med Pass eller Courierbricka, hwilken fednare nu mera är nödantig, samt försedd med Kongl. Swenska Wapnet, med Årtalet 1835, graveradt ofwanföre, och ordet Courierbricka nedanföre detsamma.

§. 23.

Då Resande plagar öfwer brist å wäg eller bro, bör Gästgifwaren sådant hos Wäghållaren, eller Krono-Länsmannen i Orten, genast anmäla.

§. 24.

Gästgifwaren får icke tillåta Liggare eller andre löse oförpackade Personer, att sig å Gästgifwaregården utan loflig syfvelsättning uppehålla, utan bör dem genast fastaga och till närmaste Kronobetjent affända. Äfvenså bör han tillse, att icke något slags spel eller dobbel af de Skjutsande idkas å Gästgifwaregården. Sker det ändock, böte Gästgifwaren enligt Kongl. Förordningen den 2 Augusti 1792.

§. 25.

På hwarje Gästgifwaregård skall omwilkörigen, alla tider på dygnet, finnas någon pålitelig Person, som emottager och uträttar de Resandes tillfågeller om Skjuts eller herberge.

§. 26.

Wäntningspenningar, på sådane ega rum, skall Gästgifwaren af den Resande utfordra och till den Skjutsande aflemna, innan afresan tillåtes, mid påföljd, att eljest för desamma sjelf answara. Böres ej anspråk derå före afresan, hafwe den Skjutsande icke rättighet att fordra dem wid framkomsten till nästa Gästgifwaregård. Uppstår twist om tiden, ege Gästgifwarens flocka witsord; men, i anseende till flockornas olika gång, beräknas blott hela timmar, och ej öfwerSkjutande fjerdedelar. Förebär Resande att, genom andre Resandes eller Skjutsandes förwållande hafwa blifwit uppehållen, utgifwe ändock Wäntningspenningar, och söke sitt skadestånd af den, som till uppehållet varit wållande. I dese händelser wåre Gästgifware skyldig meddela särskildt bewis, der så åffas. Kan Resande sig med Skjutsbonden om Wäntningspenningarne förena, stånde honom fritt.

§. 27.

Som det tillhör Gästgifwaren, att i synnerhet answara för dugligheten af de Hästar, Ålbon och Seltyg, som till Skjutsning nyttjas, samt månstring derå, så ofta behöfwet fordrar, anställa och hos Wederbörande Magistrat eller Kronobetjent till Waga answar anmäla den Skjutsande, som sin pligt i detta afseende åsidosätter, så kommer ock all oordning, uppehåll och olägenhet, som i följd häraf kan för Resande inträffa och öfwerklagas, att stadna på Gästgifwaren, hwars answar i detta fall, efter försummelsens beskaffenhet, bestämmes.

§. 28.

Gästgifwaren bör hålla hand deröfwer, att den Resande icke warder af de Skjutskyldige eller andre Personer wid Gästgifwaregård med otidighet bemött, eller med ord eller gerning förolämpad. Sker annorlunda, och finnes sådant hafwa kunnat af Gästgifwaren förekommas, wåre han för uraktlåtenhet deraf till answar förfaflen. För alla sådane oordentligheter wid Skjutsningen och Gästgifweritet, som Konungens Befallningshafwande finner icke hafwa kunnat undfalla Gästgifwarens uppmärksamhet, och icke blifwit af honom sjelfmant rättade eller till beifrande anmålde, kan han icke under någon förewändning undgå answar.

§. 29.

Resande, som det fordrar, skall alltid förses med Skjutsbonde. Då Förbudsbedel innehåller, att Skjutsbonde erfordras för att köra, bör en dertill skicklig Person anskaffas.

§. 30.

Dagboken, som alltid bör hållas ofskadad, snygg och utan öfwerstrykning, samt infästad i särskilt omslag, bör sist inom fyra dagar efter hwarje månads slut, af Gästgifwaren till wede-

börande Rådsman & Landet, och till Magistraten i Stad aslemnas, för att derefter, inom den 15:de i samma månad, till Konungens Befallningshafwande insändas.

§. 31.

Gästgifware må icke under någon förewändning förwågra Resande Dagbooken, utan skall, enär så påfordras, den samma öfwerlemnna, tillika med nödige Skrifttyg, så att den Resande jemwäl kan deruti införa, om han i något måtto för fördelas, och den control sålunda winnas, som genom Dagböckerne är åsyftad. Skulle någon understå sig att här emot bryta, eger den Resande att i nästa Gästgifwaregårds Dagbok sådant anteckna, eller ock härstädes anmäla, då den felaktige skall sitt wågrande umgälla.

§. 32.

De Skjutskyldige böra med felfria Håstar, Ålbon och Seltyg infinna sig & Gästgifwaregården till Hållskjuts, då hållbygnet inträffar, och till Reservskjuts & utsatt tid, eller, då tiden icke är bestämd, så fort sig möjeligen göra låter, wid påföljd, utom annat ansvar, att andre håstar i de uteblifnes ställe anskaffas af Gästgifwaren emot lega, som hos den försumlige uttages. Reservebonde, som är boende på en fjerdedels mils afstand från Gästgifwaregården, skall inom en timma, efter Resandes ankomst dit, och senast en half timma efter erhållen budstickning, med Skjutsåstarna sig inställa; och beräknas tiden i förhållande derefter, om wägen är kortare eller längre. Så framt icke någon skjutsning blifwit af Hållbonde verkstättad, må han ej före, än nytt hållbygn börjar, återwända hem. Ej må Reservekyldig uteblifwa derföre, att den i följande §. omförmålda Skjutsstafan till honom icke ankommit, eller han eljest förmenar ordningen att skjutsa honom icke åligga, utan måste skjutsen utgöras, och klagomål deröfwer sedan anföras, om han tror sig wara förnär skedd.

§. 33.

Wid hwarje Gästgifveri bör finnas en, genom Kronobetjeningens försorg, anskaffad så kallad Skjutsstafa, hwilken, genast efter det bud om Reservekjuts egt rum, bör aslemnas till den Hemmansegare, som, enligt inom Reserve-Laget upprättad reglering, är närmast i ordningen att skjutsa. Den, hos hwilken Stafan inträffat, må icke under någon förewändning, innan han skjutsat, resa bort med sina håstar, eller hafwa dem från Gården aflägsa.

§. 34.

Då den Skjutsande uppådas till wif tid efter Förbudsedel, bör han under påföljande fyra timmar wid Gästgifwaregården afwakta den Resandes ankomst, emot ersättning af åtta skillingar Banco hästen för hwarje full timmas uppehåll, utöfwer den första, för hwilken några Wäntningspenningar icke ega rum.

§. 35.

Sedan löld inträffat och backarna börjat blifwa hala, skall hwarje håst, som till skjutsning & Gästgifwaregård inställes, wara skarpskodd, och komma derjemte på Egarens ansvar, för all deraf möjeligen timande skada, om håstar, som äro orklöse och oduglige, eller weterligen ega farliga öfoder, warda i Gästgifwarekjuts begagnade.

§. 36.

De Skjutskyldige skola owilkorligen wara försedde med i fullgott stånd befinnlige Ålbon och Seltyg, och må icke till skjutsning utsända swårre Gossar, eller om wägen okunnige Personer.

§. 37.

Den Skjutsande må icke i något fall, såsom rättighet, påfordra att sjelf föra sina håstar, hwilket ankommer på den Resande att bewilja; och det warder åfwen, wid strängt ansvar, hwar en förbudet, att onödigtwis eller opåkallad inblanda sig uti de twister eller stridigheter, som, emellan Resande och den honom skjutsar, tilläfwentyras kunna uppkomma, liksom att i något måtto förnärma Resandes lugn och säkerhet, dem med otidighet bemöta, eller med ord eller gerning för fördela.

§. 38.

Rörningstiden för hwarje mil är för det närwarande bestämd till en och en half timme. Skjutslegan för en Håst är wid Stads-Gästgifveri 20 Skill., och wid Landt-Gästgifveri 16 Skill. Banco milen. 3 lega för en Wagn eller Parslåda betalas 2 Skill., och för Sadel, Slåda eller Kärta 1 Skill. för hwarje mil. Om Ridhåst nyttjas, erlägges 6 Skill. milen för hästens återbämning.

§. 39.

Beträdes Gästgifware eller Skjutsande med försummelse i något af hwad honom enligt den

na Dagbok åligger, eller han eljest enligt Författningarne bör uppfylla, Kommer han derföre wid Cancellieförhör, utom ansvar efter Lag, att sållas till Båter från Tre R:dal. 16 Skill, till och med Tjugufem R:daler, allt efter förselsens och sakens beskaffenhet.

Sedan alla de Föreskrifter, som med Gåstgifwerisfjutsning ega gemenskap, nu blifwit uti denna Dagbok sammanfattade, och okunnighet om hwad som är wordet i detta afseende stadgadt, således icke kan å ena eller andra sidan förebaras, eller för skeende öfwerträdelse lända till ursåkt, förmodar Konungens Befallningshafwande, att de fleste anledningar till grundade klagomål skola upphöra. Men om, det oaktadt, någon Resande tror sig ega Laga fog till Klagan öfwer Gåstgifware eller Skjutsbönder, eller öfver angående andra omständigheter, som under resan kunna inträffa, eger han att i Dagboken tydligt och bestämt anteckna, i hwad måtto och genom hwilkens förwållande hans rätt blifwit förnärmad, eller hwad i öfrigt han finner böra komma till Konungens Befallningshafwandes kännedom. Ett sådant klagomål eller anmälan bör, för att wåra gällande, alltid undertecknas med den Resandes namn, titel och wanliga hemwist. Sinnes klagomål annorledes inrättadt, warder detsamma lemnadt utan allt afseende eller åtgärd. Men som å ena sidan, werkelige oordningar och förbrytelser af Gåstgifware eller Skjutsbönder icke skola lemnas utan strång bestraffning; likaså kan ej eller den Resande, som af litelighet, genom ofanna eller obewisliga anklagelser, wållat dem kostnad eller tidspilan, nndgå att derföre stadna i fullt ersättnings- ansvar, der den tilltalade befinnes öfkyldig.

Länsmännen blifwa i allmänhet Konungens Befallningshafwande strängt ansvarige, att icke någre oordningar eller brister wid Gåstgifwaregårdarnes lämna oanmälde. De skola, så ofta ske kan, och minst en gång i hwarje månad, wid hwarje Gåstgifweri inom Districtet anställa noggranna undersökningar, efterforska huru Gåstgifware och Skjutsbände iakttaga sina pligter emot Resande, inhämta noga kännedom om alla möjliga besintliga misbruk, undersöka anförde klagomål m. m., och om allt detta hwarje gång i Dagboken anteckna bewis till Konungens Befallningshafwandes kännedom. Då Länsmännen närmast äro i tillfälle, att wåsa öfwer Skjutsinrättningens sakk, ämnar Konungens Befallningshafwande ej eller låta den minsta underlåtenhet i detta fall afbypa utan ansvar, såsom för annat tjenstefel, på det att ordning må kunna befrämjas, och Gåstgifweri- inrättningens ändamål winnas.

Hernösand, å rands-Cancelliet, den 11 Augusti 1838.

H. M Ö R N E R.

C. A. ECKHÉLL.

Hernösand,

tryckt hos Jonas Svedbom, 1838.